

Canım Babam

– BelkızGÜNAYDIN · 16 Haziran 2013

Ne seven olmuştu, ne elden tutan
Yoktu kollarına, alan uyutan
Olmadı dünyayı, ona anlatan
Hem yetim hem öksüz, kalmıştı babam

Demedi kimseye, o güzel sözler
Sessizce gönülden, seviyor gözler
Babamın yüreği, sevgiyi özler
Sevgisiz kaskatı, olmuştu babam

Çalışır çabalar, bize bakardı
Alınları onun, durmaz akardı
Yolları eskitir, kasket takardı
Tek başına işe, dalmıştı babam

Hastayken tutardım, hep baba yası
Onun adaçayı, ilacın hası
Okurdu her zaman, nazar duası
Şefkati kalbine, almıştı babam

Sırtımı kaşıyan, o çatlak eller
İncitmekten korkar, derimi kollar
Her gün ayrı ayrı, ağrıyan kollar
Kendini ikiye, bölmüşü babam

Babam güvenmedi, hiç insanlara
Sevgisini verdi, tüm hayvanlara
Dalardı gözleri, mutlu anlara
Dertlerine derman, bulmuştu babam

Bütün kuralları, sildiği gibi
Yaşadı hayatı, bildiği gibi
Şükretti her şeye, bulduğu gibi
Dünyaya bir kere, gelmişti babam

Amacım sadece, deęildi anmak
Bütün babalara, öneri sunmak
Zaman deęiřti, gerek inanmak
Hayattan pek çok ders, almıştı babam

İçten sevgileri, anlardık hemen
Emekleri kandan, olmadık emen
Seni eksiltemez, sevgini demen,
Kökleri derine, salmıştı babam